

Boněnov (Punnau) - nadm.výška 634 m

Vesnice se rozkládá na náhorní planině obklopena zalesněnými údolími Kosího a Hutního potoka asi 6 km severovýchodně od Plané. Nejstarší zmínky o obci se objevují r.1360, kdy Stupko z Boněnova prodal svůj majetek rozdělený na dvě části opatu kláštera v Teplé a Benedovi z Vofštejna. Je zmíněna také boněnovská tvrz (poprvé a naposledy). Na konci 15.století vlastnil ves nebo její část Jindřich z Kolowrat, majitel nedalekých Bezdrůžic. Ten v okolí Boněnova těžil drahé kovy, především stříbro. V průběhu 2.poloviny 16.století byl celý Boněnov přikoupen k plánskému panství, při němž ves zůstala až do konce patrimoniální správy.

Původní ves tzv. Staré Boněnovice s tvrzí byla poblíž cesty do zaniklých Domaslaviček, v místech, kde cesta přetíná tok Podhájského potoka. Pověsti vypravují, že ves zanikla za husitských válek. Vesnice na dnešním místě byla založena mnohem později. V polovině 17.století patřil Boněnov k poměrně velkým osadám. V obci pracoval kovář, pod vsí stál mlýn. Vesnice byla přiřazena ke vzdáleným Ovesným Kladrubům, ve vsi však stála kaple Všech Svatých, kde se pravděpodobně odbývaly pobožnosti.

V r.1930 zde žilo 395 obyvatel, v současné době zde žije okolo 70 obyvatel. Ves je seskupena kolem protáhlé vejčité návsi. Některé objekty, hlavně ve spodní části vsi byly zbořeny po r.1945, jiné jsou opuštěny a chátrají. Špýchar při usedlosti čp.26 pochází z 1.poloviny 19.století. Současná kostelní stavba byla vybudována v letech 1877-1878 tachovským stavitelem J.Krausem. Kostel v pseudorenesančním stylu je dnes zříceninou. Nad vsí upoutá vodojem z r.1909, jehož vchod připomíná kapličku.

Pod vsí směrem k Michalovým horám stojí poblíž starého hřbitova kaple Korunování Panny Marie (původně snad Nejsvětější Trojice). Stavba je pozoruhodná svým trojlistým půdorysem a bohatě členěnou fasádou. Její náročná a pro vesnické prostředí nezvyklá architektura je přisuzována J.Santinimu.

Boboňov (něm. Punau), farní ves v Čechách, hejtm., okres a býv. panství Planá (7 km sev.-vých.), kostel Všech Svatých ze XVI. stol., škola, pošta Michelsberk; 54 d., 321 obyv. něm. (1880). Samota Jindřichov. [Boněnov] náležel až do XVI. stol. ku klášteru tepelskému, ale r. 1564 byl zastaven hrab. Šlikovi, jehož potomci [Boněnov] koupili a připojili ku panství planskému.

Tereziánský katastr 1713-1753

Obec Boněnov na panství Planá není vůbec uvedena, stejně ani obě sousední vsi Domaslavičky a Hostičkov. Boněnov nalézáme až u panství kláštera Teplá při soupisu klášterních farností. Uvádí se:

"OVESNÉ KLADRUBY s farním kostelem sv.Vavřince (1049 duší – Ovesné Kladruby a přiřazené obce Vysočany, Vyškovice, Zádub, Závíšín, Milhostov a Boněnov). BONĚNOV s kaplí Všech svatých." Nepochybně Domaslav i Hostičkov jsou počítány k Boněnovu, kde byla centrální kaple Všech svatých. Německou Domaslav (Domaslavičky) nenacházíme ani u farnosti města Teplá, která hraničí s ovesnokladrubskou farností a zasahuje až na katastry obcí Bezvěrov, Beranovka, Mrázov, Pěkovice, které jsou sousedy Německé Domaslavi (Deutsch Tomaschlag). Ale tato obec se nikde neuvádí. Podobně je to s Hostičkovem. Nebyl nikam zařazen. Na panství Planá je v jeho sousedství uváděna farnost Otín (s obcemi Otín, se sousedními obcemi Kříženeč a Caltov, Křínov, Výškov), dále v sousedství Michalovy Hory s filiálním kostelem sv. archanděla Michaela (celkem 413 duší, ale slouží pouze pro Michalovy Hory), dále samostatná farnost Planá s farním kostelem Nanebevzetí P.Marie (ale jen s Neblašovem, Horní a Dolní Jadruží). Do žádné farnosti nepatřil Hostičkov. Ani nedaleké panství Chodová Planá se vůbec Hostičkova nedotýkalo a rozkládalo se západním směrem od Chodové Plané. Zkrátka Hostičkov byl zapomenutou vesnicí a můžeme jen doufat, že z toho měl

mnohé

výhody.

Jako poslední možnost pro Hostičkov by byla příslušnost k sousední farnosti Lestkov s farním kostelem sv. Prokopa. Uvádí se, že do této lestkovské farnosti patřily obce Lestkov, Milkov, Vrbice u Bezdržic, Stan, Kořen, Dolní a Horní Víška a Vysoké Jamné a Hanov. Poslední dvě obce dokonce sousedily s Hostičkovem. Ani do lestkovské farnosti však Hostičkov nepatřil.

Josefínské mapování 1782

Josefínská vojenská mapa z roku 1782, originál Vojenský archiv ve Vídni, textová příloha Sectio CXVIII - Pilsener Kreis, 1782, zakresluje uvedené tři obce s německými jmény (Viz mapová příloha!). Texty tří obcí bohužel nemáme, ale z nejbližších obcí máme popis vesnice Výškovice:

"VÝŠKOVICE (WEISCHKOWITZ) dominují při okolo ležící krajině na výšně proti Vysočanům. Malé rybníky nacházející se ve vsi a vedle vesnice mají pevný "grunt" a dobrou vodu. Rybníční příkopy jsou kamenité a středně hluboké, po obou stranách schůdné, ale nesjízdné. Krajina je kamenitá. Ves je vzdálena 1 a 1/2 čtvrt hodinu od Vysočan, 1/2 hodiny od Ovesných Kladrub (s menšími vozy), s těžkými povozy ale přes Bezvěrov 1 hodinu, 1 a 1/2 čtvrt hodinku z Bezvěrova, 3/4 hodiny z Boněnova a z Pístova. Cesta do Vysočan běží jako hrbolatá přes malý lesík; je nevalná, avšak po celý čas použitelná. Cesty do Německé Domaslavi a Ovesných Kladrub jsou kamenité a vodami silně rozryté, s hrboly, a taková je také cesta do Boněnova, od vody silně vymletá, cesta do Bezvěrova je na jaře nepoužitelná. Cesta do Pístova jde přes hluboké hrboly dolů a spadá prudce do údolí nedaleko Hradního mlýna (BURG MÜHL) a potom zase vzhůru na výšinu a je odtud velmi obtížně sjízdna. Vůbec v této krajině se musí s těžkými povozy počítat jen s velkými obtížemi."

"PÍSTOV (PISTA) leží na jedné výšně, která dominuje této krajině a která je nahoře a ve směru proti skalnímu Hradnímu gruntu (Burggrund – jde o údolí Buchtál!!!) je hustě zalesněna. Ves má kostel a hřbitovní zeď, která je však na všechny strany do vsi otevřena, a solidní farní dvůr. Ves sama je na výšně, na které dominuje. V Hradním gruntu (Burggrund – tedy v púdolí Buchtálu) leží, nejprve proti Martinovu mlýnu DRAHEN MÜHL (Rainmühle) a proti vlastní vsi Hradní mlýn (BURG MÜHL), a pak směrem k Michalovým Horám mlýny - BRETT-, TOBAK-, a CHARTEL MÜHL. Všechny tyto mlýny jsou postaveny špatně z kamene. Kolem běžící cesta je v údolí dosti dobrá, na výšně však obtížná. Dva malé rybníky za vsí a proti vsi mají pevný grunt a dobrou vodu. Ves je vzdálena 1/4 hodiny od Holubína, 1/2 hodiny od Martina, Vysočan a Dolního Kramolína, malou 3/4 hodinu z Michalových Hor. Cesty jsou na pevné kamenité půdě a jsou použitelné pro těžké povozy, jen cesta do Vysočan je silně rozryta vodami a nepoužitelná, cesta do Výškovic je nevalná."

Podle popisů z 18. století byla přístupnost do zdejších vesnic značně obtížná, což však chránilo vesnice před vojskem.

SCHALLER 1788

uvádí ve svém popise krajiny jen minimum údajů:

"PUNNAU (Boněnov) 36 domů, DEUTSCH-TOMASCHLAG/DOMASLAV (Domaslavičky) 21 domů, v tom dva svobodníci-sedláci Nr.5 a Nr.6, zapsaní do Bezdržic (jde tu o omyl s Českou Domaslaví!), HETSCHIKAU (Hostičkov) 37 domů."

Pramen: SCHALLER Jaroslav, Königreich Böhmen, IX.díl Pilsner Kreis 1788, S. 148-149,170-201

SOMMER 1838

"BONĚNOV (Punau, Punnau, starší Buna, Bonau), ležící na panství fidei-kommis Planá, majitele c.k.komořího a rytmistra armády Johanna Nepomuka hraběte Nostice-Rhienecka. Ves 1 1/2 hod. severovýchodně Plané, na silnici z Plané do Teplé, 41 domů, 251 obyvatel, lokální kostel Všech svatých, dům lokalistův a 1 škola, vše pod patronátem náboženského fondu. Zcela nedaleko je veřejná kaple Nejsvětější Trojice. Tato ves patřila spolu s Hostičkovem a Domaslavičkami (dnes zaniklá ves) v nejstarší době až do XVI.století pod premonstrátský klášter Teplou. V roce 1564 byl nucen klášter pronajmout tyto hrabatům Šlikům z Plané. 1576 a 1598 byly však za 2611 kop českých výslovně tomuto panství prodány.

Kostel v Boněnově vznikl již 1492 jako farní kostel. Dnešní budova kostela je z roku 1547. Až do roku 1674 (číslovkový omyl 1647) byly v kostele usazení protestantští pastoři. Po návratu obyvatel zpět k římskokatolické víře se stal kostel pouhou filiálkou farního kostela Ovesní Kladruby, až do roku 1785, kdy byl zrušen benediktýnský kostel Kladruby císařem Josefem II. a byla zde ustanovena lokalita. Sem byl vsazen vlastní lokalista z kláštera Teplá, který však mohl nastoupit, až když byla dostavěna budova pro lokalistu roku 1788 (stavení lokalistovo však nenazývali "lokálie" ale říkalo se mu "fara").

Přifařeny byly vedle Boněnova vsi Hostičkov a Německá Domaslav (dnes zaniklé Domaslavičky).

V dobách, kdy Boněnov připadl klášteru Teplá, skládal se ze dvou obcí – Nového a Starého Boněnova a každý měl jiného majitele. Opat tepelský Eringus koupil nejprve jednu část 1360 od Stupka z Boněnova (Stuopko de Bonyenow), roku 1363 přikoupil druhou ves od Benedy z Volfštejna. Starý Boněnov včetně hradu (Schloss) byl však za husitských válek zcela zničena a nebyl už více postaven. Po hradu nezbylo žádných stop (keine Spur mehr vorhanden). Poblíž obce se nacházejí vápencové lomy.

Sousední HOSTIČKOV (Hetschikau) má 41 domů, 92 obyvatel, 1 soukromou školu se školním pomocníkem, přifařen k Boněnovu. DOMASLAVIČKY (Deutsch-Thomaschlag, Domaslaw, Domislaw) má 21 domů, 159 obyvatel, dva z domů patří k panství Bezdrůžice. Ves je přifařena k Boněnovu, má privátní školu jako v Hostičkově a v blízkosti je ve slabém provozu antimonitový důl "Antimonial-Zeche".

Pramen: SOMMER Johann Gottfried: "Das Königreich Böhmen, statistisch-topographisch dargestellt", VI.Band - Böhmen, Pilsner Kreis s rytinu klášterního kostela Kladruby, J.G.Calve'sche Buchhandlung, Prag 1838 – 388 stran .

Indikační skizza 1838

zobrazuje BONĚNOV ještě jako typickou slovanskou okrouhlici s protáhlou údolní návší, kudy protéká Boněnovský potok. Na návsi stojí kostel. Indikační skizza je ze stejné doby jako Sommerovy popisy.

Staré matriky

Lokálie Boněnov má knihy narozených (Libri natorum/baptistorum/ - Taufmatriken), knihy sňatků (Libri copulatorum - Trauungsmatriken) a knihy zemřelých (Libri mortuorum - Sterbematriken) vedeny od roku 1789. Starší kostelní knihy jsou v Ovesných Kladrubech: knihy narozených od roku 1616, kniha sňatků od 1619 a knihy zemřelých od 1616 (dnes v okresním archivu Cheb).

Pramen: Enzmann Karl: "Die Anfangsjahre der Matriken in den deutschen und gemischtsprachigen Pfarreien der Prager Erzdiözese" - aus Mitteilungen des Vereins der Geschichte der Deutschen in Böhmen - 54.Jahrgang (1916), S.383.

Orth-Sládek 1870

popisují obce takto: BONĚNOV, Bobonov, něm. Punnau, farní obec, 45 domů, 279 obyvatel německých, okres, pošta Planá, katastrální i politická obec Boněnov, vikariát Plánský, patronát Náboženský fond, 685 osadníků, farní chrám Všech svatých ze 16.století (počítali od první zprávy o kostele). BONĚNOV náležel až do 16.století ke klášteru Tepelskému; roku 1564 jest hraběti Šlikovi pánu na Plané v zástavu dán, později od těchže pánů koupen a k panství Plánskému připojen.

DOMASLAVIČKY, Deutsch-Thomaschlag, ves, 21 domů, 125 obyvatel německých, okres a bývalá doména Planá, katastrální i politická obec D., farnost Boněnov, škola, na blízku se doluje na antimon.

HOSTIČKOV, Hetschigau, ves, 44 domů, 308 obyvatel, okres Planá, katastrální i politická obec H., bývalá doména Tachov (???); škola. Racek ze Švamberka vyměnil Hostičkov za jiné zboží roku 1382 od Ježka Kozíhlavy z Pnětluk.

Karlík z kláštera Teplá 1892

V potvrzovací listině majetků kláštera Teplá papeže Řehoře X. z 23.května 1273 v Římě se nachází 84 obcí v majetku kláštera, mezi nimi je i Hostičkov. Je uveden v této řadě: Bohuzlaue (Bohuslav) - Popouici (Popovice) - Hoztenuovo (Hostičkov) - Holubino (Holubín) - Cramolín (Dolní Kramolín) - Ebruinou (Ebrzinov-Martinov)-Zauvissino (Závišín) atd. Chybějí ovšem nejen obce Německá Domaslav a Boněnov, ale i Ovesné Kladruby, když ves "Cladrub", uváděná mezi Dřevohryzy a Beranovem, se nepochybně týká vesničky Kladruby v těsné blízkosti kláštera. Nejbližší tepelské obce v sousedství Boněnova, uváděné v papežské listině jsou pak Riskouici (Výškovice), Wizochane (Vysočany), Bezzuerouo (Bezvěrov), Baranouo (Beranovka), Pekouici (Beranovka), Crepkouici (Křepkovice).

Na straně 68 KARLÍK uvádí, že bdělostí, chytrostí a moudrou šetrností i čilou aktivitou tepelský opat ERVING (1358-1368) nejen splatil ty nejkřiklavější dluhy kláštera, ale dokonce zakoupil také polovinu obce Boněnov, která patřila Stupkovi z Boněnova, s pevností (munitio,Veste), s robotou, s mlýny a vším příslušenstvím sice ne za cenu "udávanou" (požadovanou), ale v peněžní hotovosti dne 24.listopadu 1360. Druhá polovina obce patřila Benedovi z Volfštejna, kterému opat postoupil soudní pravomoc také svého podílu se všemi právy. 24. listopadu 1360 konečně také tato polovina přešla na klášter, pravděpodobně již po celý rok 1360 (Heber: Burgen III.p.226). V následujícím roce, 5. července 1361, rozmnožil opat ERVING klášterní majetek ještě jedním dvorem (curia seu terra), který stál na cestě do Domaslavi v Milkově na panství Bezdužice (omylem se uvádí Deutsch-Thomaschlag), a který zakoupil ne sice za udávanou cenu, ale v hotovosti, od Freymunda z Milikova, nazývaného též Volduch.

Z té doby je velice cenný seznam farností kláštera Teplá z 22.července 1382, které musely platit desátek králi Václavovi, aby mohl jet na korunovaci do Říma. Desátek prý sice zaplatily, ale král nakonec nikam nejel. Samozřejmě, že nic nevrátil. Tepelský děkanát zaplatil za farnosti Číhaná, Pístov, Mnichov, Otročín, Úterý, Teplá, Habrové Kladruby, Křivce, Chodovou Planou, Vidžín, Pernarec, v loketském děkanství za Žandov, Hroznětín, v rakovnickém děkanství za Senomaty a Herrndorf, v plzeňském děkanátě za chotěšovské panství celé a Sesslav.

Zdá se, že mylně se pak uvádí listina z 23.dubna 1391, podle které připadla klášteru od řádového bratra Hanka a jeho příbuzných ves Domislav (jako "deutsch Domaschlag") s roční rentou 5 kop 46 pražských grošů za jednu mši pro dárce. Nezdá se, že by šlo o Domaslavičky!

Další zprávy jsou až z doby opatování Jana Myšího krále (Myscinus Murregius 1559-1585). V roce 1564 se podařilo Ferdinandově následníku panovníku Maxmiliánovi vymoci od kláštera půjčku 2500 kop. Opatovi, který takto přišel o všechnu peněžní hotovost, nezbylo než se uchýlit k výpůjčce a zadlužení se u hraběnky Šlikové z Plané a dal jí jako "fant" (zástavu) vesnice Boněnov a Hostičkov s doložkou, že může vpravit tyto vesnice do svých majetků v případě, že by dluh do dvou let nesplatil. Královský revers z roku 1565 sice opata ujistil, že půjčka, která byla na opatovi vynucena, bude k danému termínu řádně vrácena, ale upomínky opata ke králi a na královskou komoru bylo nutno stále opakovat: Opat jako dobrý hospodář myslel na splacení svých dluhů, a nyní se začal obávat, že z půjčky králi se stane nechtěný "dar". Opat, který neustále sledoval klesající příjmy kláštera, mohl jen těžko pokrývat základní výdaje chodu kláštera. Zkrátka nebyl s to, za krátkou dobu shromáždit sumu 2500 kop, aby vyplatil vesnice "v zástavě" plánské hraběnce. Tak se stalo, že hraběnka 14. března 1567 převzala oficiálně do majetku obě vesnice, které držela dosud jako zástavu za půjčku. Přesto opatovi slíbila přednostně zpětný odkup obou vesnic.

Šetření opatovo se stále protahovalo a opat musel dokonce se všemi rentovními knihami odjet do Prahy. Zde sice revize knih ukázala oprávněnost opatova jednání, ale nepřinesla slevu ani aspoň zmírnění dalších požadavků na opata. Během této záležitosti bylo ještě vznášeno, aby opat oznámil, že v roce 1549 přepisované Heinrichu z Plavna klášterní obce Poutnov a Otročín považuje za jeho majetek. Opat se postavil vší silou proti tomuto podvodu a požadoval po smrti pána z Plavna, aby jmenované vesnice jako zástava za obce Ostrovec a Rozněvice mu byly vyplaceny.

Králova omluva z 1.2.1571, že nevěděl, že obce jsou majetkem kláštera, jen potvrzovala, že královi je zakrývá trvale skutečný stav věcí, když se jedná o klášterní majetky. Když došla zpráva z Teplé o velkých škodách vlivem povětří, při němž spadla kostelní věž, král ani královská komora nepožadovali od opata vyžadovaný dar 500 kop. Ale šlo jen o odložení dalšího vydírání. V roce 1572 dostal klášter novou mimořádnou daň 2400 kop, kterou musel splácet šest let. Když po čtyřech letech sehnal alespoň 1600 kop, byli svoláni do Prahy všichni opati a vyslechli nový králův

požadavek vyplatit 60 000 kop! Z toho na klášter Teplá připadlo 5 200 kop, což bylo nad síly ekonomiky kláštera, a opatovi nezbyl než prodej vsí, což král bez nesnáží povolil.

Tak se stalo, že byly prodány "Boněnov, Hostečkov a Domoslawice" hraběnce Barboře Šlikové z Plané za 4209 kop a 20 grošů, dále Nová Ves, Poutnov, Tisová, Hroznovice, Buč (Wutsch). Za tyto těžké majetkové ztráty odškodnil král tepelský klášter tím, že mu daroval desátek ze stříbrných dolů v Kramolíně, které tehdy kolem 1565 prosperovaly, a to až do roku 1584. Proti těžbě stříbra se však postavili plánští Šlikové a opat musel vést těžký boj s těmito sousedy o svá práva.

Pramen: Fest-Schrift zum Siebenhundertjährigen Jubiläum der Gründung des Praemonstratenser-Stiftes Tepl, Selbstverlag Tepl 1892, Josef Gschihay, Marienbad

Kotyška 1895 – 1907 – Chytil 1921

KOTYŠKA 1895 ve své statistice obcí Čech uvádí: "BONĚNOV, Boboňov, Punau, farní, katastrální a politická obec, 8,69 km², 54 domů, 314 obyvatel, jednotřídní škola,, pošta Michalovy Hory, doly na antimonovou rudu. Samoty Hratschiner a mlýn Schartelmühle. Hejtmanství, zastupitelství, okres, bývalé panství Planá, arcidiecéze Pražská, kostel Všech svatých, patron náboženský fond. Přířařeno: Domaslavičky, Heinrichshain, Hostičkov, 742 katolíků. DOMASLAVIČKY mají 24 domů, 157 německých obyvatel, jednotřídní školu, 4,14 km², katastrální i politická samostatná obec.

Sborník z roku 1907 uvádí BONĚNOV s 54 domy, 301 obyvateli, samotami mlýn Brettmühle, Heinrichs-hain, Hradschin, mlýn Schartelmühle. Soudní okres a okresní hejtmanství Planá. Farnost Boněnov, pošta Michalovy Hory. DOMASLAVIČKY mají 24 domů, 144 obyvatel, soudní okres a okresní hejtmanství Teplá!

CHYTIL z roku 1921 uvádí BONĚNOV s 313 obyvateli, pošta, telegraf Michalovy Hory, soudní a politický okres Planá. NĚMECKÉ DOMASLAVIČKY, Deutsch-Thomaschlag, uvádějí se se 142 obyvateli, pošta, telegraf Michalovy Hory, soudní a politický okres Teplá.

Weidl-Urbanova plánská vlastivěda 1896

Poměrně dost místa věnuje okresní vlastivěda Pláné vesnici BONĚNOV: "Ves BONĚNOV se rozprostírá na jižním svahu Tepelské vrchoviny. Severně od vsi se zvedá SILNIČNÍ VÝŠINA (Straßenhöhe, 729 m n.m.), odkud se dá přehlédnout skoro celá Plánská kotlina. Na cestě do Domaslaviček je KRÍŽOVÝ VRCH (Hügel, 715 m n.m.), na němž stojí zdobený dřevěný kříž.

Půdu tohoto místa tvoří především svor, ve směru na Výškovice se nacházejí vápencové lomy. Antimonitové důlní dílo JINDŘICHOV (Heinrichshain) bylo v provozu již v 15. století a dávalo významnější výtěžky.

Co se týká vodstva, protékají tu Kosí potok (Amselbach) na hranici směrem k Michalovým Horám, a Hutní potok (Hüttenbach), který tvoří hranici s Hostičkovem.

BONĚNOV (něm. Punau, 1382 Bobonov, 1685 Ponna, patřící k osobnímu jménu Boněn s kmenem Bon-) tvoří dvě řady domů a čítá 54 čísel popisných s 314 obyvateli (1788 jen 36 domů). Uprostřed Boněnova stojí kostel, farní dvůr a školní budova. Podle pověsti měl Boněnov kdysi ležet blíže směrem k Domaslavičkám a sice tam, kde se na cestě nachází pramen vody. Po jedné z válek, kdy byla vesnice rozbita nepřáteli, se obyvatelé, když se vrátili zpět po skrývání se v lesích a našli místo domovů jen spáleniště, rozhodli postavit Boněnov na novém - dnešním místě.

Ještě za časů císaře Karla IV. zde existovaly dvě vesnice - Starý a Nový Boněnov. Každá vesnice patřila jinému majiteli V roce 1360 koupil Boněnov tepelský opat ERINGAR od Stupka z Boněnova (Stupto de Bonienow) a 1363 odkoupil i druhou vesnici od Benedy z Volfštejna. Nedlouho potom byl Starý Boněnov včetně hrádku zničen husity a už nikdy nebyl znovu postaven. Zůstal jen Nový Boněnov. Podle jiných, blíže nespecifikovaných údajů patřil Boněnov ještě v roce 1251 k panství Třebel a přešel roku 1382 na pana Račka ze Švamberka, který ho prodal Hynkovi ze Švamberka.

V roce 1498 obdržel Jiřík z Kolovrat-Bezdržic, majitel Bezdržic, od krále Vladislava II. prodloužení lhůty na hornická privilegia na Boněnov a v roce 1510 korespondoval s městem Chebem v záležitosti svých boněnovských poddaných, kterým byli ukradeni koně.

V tomto období klášter Teplá pronajal vesnici vdově po Kolowratovi. Opat Antonius (1525-1535) pronajal ves (pod jménem Wěnow) paní Alžbětě Kolowratové, vdově na Bezdužicích, za 668 kop grošů. Později, v roce 1564 pronajal opat Jan Myší král vesnice Boněnov, Hostíčkov a Německou Domaslav hraběnce Barboře Slikové z Plané za půjčku 2500 kop grošů, kterýžto peníz však musel povinně zapůjčit císaři Maxmiliánovi II. Když pak opat nemohl po uplynutí sjednané lhůty dvou let proplatit peníze zpět, připadly vesnice do majetku hraběnky Šlikové.

Opatovi ovšem zůstalo přednostní právo na znovuproplacení svých vesnic a také byl připraven vesnice znovu proplatit, ale v roce 1576 nařídil Maxmilián zemskému převorovi Čech, aby byla vyplacena panu Johannu Chynskému solidárně suma 60 000 kop grošů. Nakonec se sice tato suma stáhla na 40 000 kop grošů, ale tepelský opat Myší král musel vyplatit obnos 5 250 kop grošů. Nešlo to jinak než rozprodat devět vesnic za 7 384 kop 20 grošů, mezi nimiž byly i uvedené tři vesnice za 4209 kop a 20 grošů, hraběnce Barboře Šlikové; Novou Ves bratrům Zdenkovi a Heinrichovi Švamberským za 1 150 kop grošů.

V minulosti patřil Boněnov k farnosti Ovesné Kladruby. Při zavedení evangelické víry dostal Boněnov vlastního predikanta a mohl pohřbívat své mrtvé v okolí kaple, která byla nově postavena v obci. Tuto postavili bohabojní obyvatelé z vlastních prostředků a pro duchovního obec dala 10 "ehlů" žita a ovsu. Když pak pastor nemohl dále pobývat v obci, rozhodli se Boněnovští prodat čtvrtdvůr a tento přenechat pastorovi k pobytu. Prvním (a posledním) evangelickým pastorem byl Gregor Wustmann (1600-1624), ale v roce 1624 se musel na rozkaz vrchnosti z vesnice vystěhovat a jeho čtvrtinový dvůr byl přidělen ke kostelíku. Tento byl za protireformace spravován ovesnokladrubským farářem a v roce 1674 dále rozšířen.

Dlouholetý spor trval o výši tzv. štoly, o desátek a o pořádek v konání bohoslužeb mezi boněnovskou obcí a farářem. Až se nakonec obec uvolila ročně platit 11 strychů žita a 11 strychů ovsu, za což se kněz zavázal (1682 se stal administrátorem P.Engelbert Zimmerhackel) ročně devětkrát sloužit mši v kostele v Boněnově. Smlouva byla vyhotovena v Plané a je podepsána jednak farářem Zimmerhackelem, jednak vrchním hejtmanem panství Planá a zástupcem obce Boněnov. "A protože v obci není nikdo, kdo by uměl psát, tak nás oba celá obec žádá, abychom se podepsali vedle nás jako Girg Benedikt, soudní přísežný, Andreas Gerschick, zdejší sedlák."

V roce 1787 bylo započato na náklady Náboženského fondu se stavbou lokálie a školy a koncem listopadu 1788 se tu konalo první vyučování. Prvním lokalistou v Boněnově se stal P. Aemilian Martin, benediktín ze zrušeného kláštera v Kladrubech, po němž přišel 1806 Jakub Guschal. Zemřel 1822 a po něm nastoupil a administroval do 2. září 1823 Josef Ortmann, potom farář Josef Pelleter, až do roku 1844 Johann Norbert Merz, do roku 1850 Šimon Silber, do 1867 Franz Noly, do 1874 Josef Zuleger (+1895 jako farář v Maiersgrünu-Vysoká), po něm Lorenc Sinik, plánský rodák.

A protože kostel byl dosti zchátralý a také už příliš malý, bylo rozhodnuto o stavbě nového kostela z náboženského fondu a toto povoleno, s tím, že tři přífařené vsi ponese třetinu nákladů na stavbu. Náklady činily 37 125 zlatých 50 krejcarů, z toho připadlo na tři vesnice 11 952 zlatých 45 krejcarů. Stavba byla skončena roku 1878.

Zvláště HOSTÍČKOV připomínal z doby slovanského osídlení mnoho pomístních názvů jako Tradlina (624 m n.m.), Prachomečka (615 m.n.m.), Talaška, Pastucha. Roku 1896 měl 50 domů, 284 obyvatel, malou kapli, školu z roku 1856. Patřil mezi vesnice kláštera Teplá, jak se uvádělo v listině papeže Řehoře X. z 23.5.1273. Později se uváděl jako majitel Ješek Kozíhlava z Pnětluk na Třebeli, který si roku 1383 ves směnil s Račkem ze Švamberka a ten 1410 prodal ves Hynkovi ze Švamberka. Jiné prameny uvádějí majitele klášter Teplou od roku 1360 až do roku 1576. Jižně Hostíčkova byly v 16.století pokusy o hornickou těžbu, ale výtěžky byly vždy jen nepatrné.

Pramen: WEIDL Georg-URBAN Michl-HAMMER Ludwig "Heimatkunde des politischen Bezirkes Plan" Plan-Königswarter Bezirkslehrerverein, Plan 1896, tisk Hermann Holub Tachau

Zirwick: BONĚNOV A Hradčín 1926

Michalovy Hory měly předchůdce vesnici POŘÍČÍ (Porschitschi). Tato obec Poříčí byla vyplněna a zničena husity za husitských válek. Pravděpodobně již tehdy tu byly pokusy o horničení.

Jinak nejstarší zpráva o horničení je z roku 1505, kdy ještě král Vladislav udělil na deset let hornické svobody, poté na 15 let, a konečně za krále Ludvíka na 15 let s tím, že horníci nejsou dlužní žádný desátek a své rudy mohou prodávat, kde chtějí. Přichází doba protestantská a po

jejím skončení nový náboženský útlak. Za Šliků rozkvétalo hornictví, ale když přišla protireformace, došlo k úpadku. Řada hornických rodin se odstěhovala. Zůstal jediný důl "Glück mit Freuden".

Ještě roku 1641 Michalovy Hory jako svobodné horní město neplatily nájem, ale musely odebírat pivo z panského pivovaru. Michalovy Hory měly vlastní 1. horní úřad, 2. střížný dům (Anschnitthaus), 3. jednu šmelcovnu a jeden puchverk (propírací dílo).

Roku 1641 bylo v Michalových Horách 341 cechů, z nichž významnější Barbora, Jakub, Svatá Anna, cech Brůxů, cech Langgruben (Cech dlouhé chodby), Erasmus, Silný Samson, Slavkovský cech (Schlag genwalder Zeche), Svatý Kryštof, Svatý Jan Křtitel, Svatý Eliáš. "Rakouský cech" (Tiefe-Haus-Osterreich-Stollen), který začíná v Kramolíně na panství kláštera Teplá, pokračuje přes cech "Mladé Sasko" na "Glück mit Freuden" na pozemku Jeho Excelence hraběte Jindřicha Šlika (1624-1650).

Uvádí se: BONĚNOV a sousední obce leží na plánském soudním okrese v nejvyšší poloze: Boněnov (něm.Punnau) 638 m n.m., Hostičkov (něm.Hetschigau) 645 m n.m., Německá Domaslav (Deutsch-Thomaschlag) 719 m n.m., která byla teprve před několika lety přesunuta do okresu Teplá.

Původně existovaly dva Boněnovy – Starý a Nový. Každý měl jiného majitele. Starý Boněnov včetně hradu byl zcela zničen za husitských válek (byl zcela rozvalen z náboženských příčin podobně jako michalohorský předchůdce česká ves Poříčí; Zwirpick mylně uvádí, že ležel prý blíže Německé Domaslavi).

Starý Boněnov považoval Zwirpitz – podle tehdejší nacionalistické atmosféry – za původní německé osídlení (ani si nic jiného nemohl ve svém německém kruhu dovolit), při čemž vysvětluje, že Boněnov vypadá jako české jméno, ale nemá s českým "Boněn" nic společného, pokud by vůbec takové osobní jméno existovalo. Ale ani Hostičkov není prý český. Je to typické německé osídlení. (K tomu nelze už nic dodat.) Vysvětluje však, že pro Čechy byli prý Němci "hosté" a vlastnili "novou" ves, tedy "Hostinouwo (asi Hosti noví).

Rovněž Zwirpick uvádí, že Boněnov je poprvé jmenován v roce 1251 jako ves patřící pod zboží Třebel. Přebíhá také - jako celé zboží - na nového majitele Račka ze Švamberka, který je prodává 1410 Hynkovi ze Švamberka. Ale podle jiných dokumentů Starý Boněnov patřil dlouho před husitskými válkami Stupkovi z Boněnova a druhý Boněnov Benedovi z Volfštejna. Stupkův Boněnov odkoupil 1360 tepelský opat Eringus (1358-1368) a Nový Boněnov v roce 1363 od Benedy z Volfštejna.

Pak se náhle objeví, že roku 1498 Jiří z Kolovrat-Bezdržic dosáhl prodloužení lhůty hornického privilegia na Boněnově. Které to bylo hornické dílo, se neví, ale uvažovalo se, že šlo o Jindřichov (Heinrichshain), kde se těžil antimon.

Podle staré hostičkovské kroniky, kde jsou různé rozsudky od roku 1559, obce Hostičkov, Boněnov a Domaslavičky, patřící klášteru Teplá, přešly od něho pod panství Planá. Stalo se to podle SENFTA v roce 1577 za hraběte Morice Šlika (+ 9.11.1575 a pochován v plánském děkanském kostele). Císař Maxmilián II. zůstal dlužen svému purkrabímu na Karlštejně Johannu Künsichovi 6000 kop a protože nemohl dluh splatit, obrátil se na kláštery a svolal všechny převory do Prahy před arcibiskupa Antonia dne 4.prosince 1576, aby mu dali peníze. Za velkého lamentování opatě sdělovali, že nemohou v žádném případě peníze půjčit. Nakonec opat Jan VI. Myší král se zlomil s tím, že bude musel některé vesnice oddělit od kláštera a tím sežene peníze. Tento souhlas byl akceptován a od kláštera bylo předáno světským pánům-sousedům devět obcí, mezi nimi uvedené tři. V té době měly tyto tři obce 37 "manšaftů" a platily na sv.Jiří 17 kop 22 grošů, na sv.Havla 3 kopy 36 grošů, za žence 5 kop 48 grošů, za koně 24 grošů, za dědické právo 12 kop 30 grošů, za lov 50 kop. Z celé sumy připadlo na Boněnov 2331 kop, na Hostičkov 1598 kop, na Domaslav 240 kop.

Ale již předtím, 1564 Barbora Šliková (druhá Šlikova manželka, vdova, +1597) si pronajala tyto tři obce za půjčku 2500 kop grošů, kterýžto peníz už tehdy klášter povinně půjčil císaři Maxmiliánu II. Opat vesnice brzy vyplatil, ale potom, 4. prosince 1576, musel vesnice prodát, a to za 5250 kop na panství Planá. Tak to už zůstalo. Vesnice sice patřily dál pod historickou farnost Ovesné Kladruby. Teprve v roce 1822 vznikla farnost Michalovy Hory, kam byl však přifařen jen starý Vyškov.

Když se v roce 1641 sepisovaly robotní dávky z Boněnova, uvádělo se 31 sedláků na panství Planá, kteří museli platit dávky na sv.Jiří a na sv.Havla, a kromě dávek museli ještě 25 1/2 dne orat a 164 1/2 dne sekat. Pouze rychtář a dva sedláci z "michalohorského" Hradšína (Hradschin) byli osvobozeni od plateb. Museli však ročně stavět jednoho sekáče (žence) a při lovu na gruntech Boněnova stavět na nahánění zajíců.

Pramen: ZIRWICK Hans "Adreßbuch, Heimatkunde, Führer, Sagenschatz für den politischen Bezirk Plan-Weseritz und Umgebung", Deutscher Heimatverlag Plan, 1926

Russ 1936

Popisuje okres Teplou a zde pouze Německé Domaslavičky pod tímto českým jménem; něm. Deutsch-Thomaschlag, farnost Boněnov, pošta Michalovy Hory, nádraží Mrázov nebo Chodová Planá, celkem 26 domů, 127 obyvatel německé národnosti, katolíků. Výměra obce je 314 hektarů a je zde jednotřídní škola.

Sedláček 1937

Pro SEDLÁČKA tento kout byl bezvýznamný a historicky nikde nezachycený. Na protějším svahu Buchtálu u Lazurové hory mylně připomínal, že o zdejším hradu není z paměti nic známo. Podobně také o Boněnovu a Hradšíně uvádí, "že se psalo, že tu tvrz stávala, ale ani ve vsi ani v pamětech není o tom památka." Doufejme, že jako nedávno na Lazurové hoře potvrdily existenci dávného hradu nejen dosud patrné zbytky hradeb, výrazná sutinová hromada rozpadlé věže a v roce 2000 přímo v areálu malého hrádku nálezy středověkých šipek a malých podkov, stejně tak se snad podaří objevit tajuplný HRADŠÍN, jehož zánik spojujeme se zničením českých obcí Poříčí a Starého Boněnova při mimořádně rozsáhlém řádění husitů v tomto koutě Čech.

Pramen: SEDLÁČEK August, "Hrady, zámky a tvrze království českého – Plzeňsko a Loketsko", díl XIII., II. nezměněné vydání, Šolc a Šimánek, Praha 1937

Katalogy kleri

Dobrymi novodobými prameny jsou církevní katalogy. CATALOGUS CLERI z roku 1928 uvádí, že pod farní kostel sv. Michala archanděla v Michalových Horách patřilo 763 věřících z městečka, 215 věřících z Výškova a 28 věřících z Boněnova-části, ležící 0,5 km odtud, 5 věřících z Křížence-Kühnelhackelmühle. Kostel byl zřízen 1789 jako lokálie, 1855 se stal farní. Farář Joannes Kohl (nar. 1885). Misie zde byla v roce 1906.

Roku 1928 měla farnost farního kostela Všetech svatých v Boněnově 721 věřících. Založena 1495, patřící pod Ovesné Kladruby, 1785 vznikla lokálie, 1857 farnost. Farářem byl Leonhardus Vláčil (nar. 1863). Do farnosti patřil Boněnov se školou a 284 věřícími, Hostíčkov, 2 km odsud se školou a 295 věřícími, Německé Domaslavičky (používán český název), Deutsch-Thomaschlag, 3 km odtud, se školou, 142 věřících. CATALOGUS CLERI z roku 1935 uváděl Boněnov s kostelem Všetech svatých (Eccl. Omnium Sanctorum), farářem je Conradus Lang (nar. 1897 v Bohuslavi), patronát má Benef. Fundus Religionis, 240 věřících je z Boněnova, 280 věřících z Hostíčkova, 127 věřících z Německých Domaslaviček z děkanství Teplá-město, celkem 647 věřících. Spolky katolické: Unio vivi Rosarii a Actio catholica. Misie zde byla 1918, generální vizitace 1931.

Válečný CATALOGUS CLERI z roku 1940 uváděl v Boněnově farní kostel Všetech svatých, faráře Konráda Langa (*6.8.1897 obec Bohuslav, knězem 5.7.1925), celkem 647 katolíků obcí Punnau, Hetschigau a Deutsch-Thomaschlag, pošta Michelsberg, nádraží Kuttenplan. 1935 nová misie, 1931 generální vizitace.

Poválečný CATALOGUS CLERI z roku 1948 uvádí BONĚNOV, patřící pod děkana Jaroslava JARMU z Plané, který měl množství farností v okolí. Boněnov (1947) měl školu, 146 věřících (rc) a 17 jiných (ac), Hostíčkov školu, 96 věřících a 14 jiných, Domaslavičky měly školu a 73 věřících (100 %). Celkem měla farnost 315 věřících a 31 jiných. Srovnání s rokem 1930: 647 katolíků a nikdo nevěřící! Mise se uvádí z roku 1918. Děkan Jaroslav JARMA (nar. 8.1.1908 v Kyjově na Mor., primic 29.6.1938) měl děkanství Planou, farnosti Brod, Damnov, Chodovou Planou, Michalovy Hory, Otín, Svatý Kříž, Trstěnice, Vysoké Sedliště a Zadní Chodov. V Plané i s Karlínem bylo 1530 věřících a 610 jiných!

URBAN Michl: "PUNNAU" 1926

(vlastní článek v knize ZIRWICK Hans: "Adreßbuch, Heimatkunde, Führer, Sagenschatz für den politischen Bezirk Plan-Weseritz und Umgebung", Deutscher Heimatverlag Plan, 1926, S.220-221) Německý vlastivědný badatel MUDr. Michl URBAN uvádí s mnoha chybami následující článek o Boněnovu (kurzivou naše námítky):

"Ještě předtím, než vesnice přešla do rukou nového kláštera Teplá, dělila se podle pověsti na Starý Boněnov a Nový Boněnov, a každá patřila jinému majiteli. Oba Boněnovy ležely blíže Domaslavičkám (zcela nepravděpodobné pro obě vesnice) a sice tam, kde se nachází na cestě do Domaslaviček (dnes již zaniklých) pramen, původně vesnická studna. Když byla vesnice za husitských válek zcela zničena, postavili si nazpět se vrátivší utečenci svou vesnici poblíž významného hornického městečka Michalovy Hory (husitské bouře skončily bitvou u Lipan 1435, Michalovy Hory se objevují až v 16.století – čirá fantazie Urbana!).

24.listopadu 1360 zakoupil tepelský opat ERINGUS (1358-1368) od Stupka z Boněnova polovinu Boněnova (správně Starý Boněnov, tedy jedna z obou vsí) "s pevností, robotou a příslušenstvím", druhá polovina (Nový Boněnov) patřila Benedovi z Volfštejna a soudní pravomocí byla převedena na tepelského opata se vším příslušenstvím; brzy nato se stal klášter Teplá majitelem obou Boněnovů.

Náhle uvádí, že opat Antonius z Teplé (1526-1535) vykoupil klášterní Boněnov od jakési Alžběty, ovdovělé Kolowratové na Bezručicích, za 668 kop grošů. Již předtím totiž, v roce 1498, Jiřímu z Kolowrat na Bezručicích prodloužil král Vladislava II. Jagelonský lhůtu platnosti hornických privilegií na Boněnově. V roce 1510 korespondoval Jiří Švamberk s městem Chebem ve věci Boněnova (viz Arch.země české VI.,573).

V roce 1564 byly pronajaty vesnice Boněnov, Hostičkov a Domaslavičky opatem Janem VI. Myším králem (1559-1585) majitelce panství Planá a Kočov hraběnce Barboře Šlikové (druhá Šlikova manželka, již vdova, + 1597) za poskytnutí půjčky 2500 kop grošů. Takovouto peněžní sumu musel klášter Teplá "zapůjčit" na zvláštní žádost císaře Maxmiliána II. Opat by mohl tyto vesnice samozřejmě vyplatit, stalo se ovšem, že císař 22.února 1577 vyžadovat znova od kláštera další mnohem vyšší "půjčku". Opatovi nezbylo než prodat dalších devět vsí, mezi nimi i naši trojici Boněnov-Hostičkov-Domaslavičky. Vesnice zakoupila uvedená Barbora Šliková na Plané. Od těch dob zůstaly majetkem na plánsko-kočovském panství Šliků a jako takové se objevily v urbáři Plané v roce 1641. Zkomolenost jmen potvrzovala nové německé majitele. Boněnov se tu uvádí jako "Bona".

Ve vsi bylo 31 sedláků, kteří museli na sv.Jiří platit 21 zlatých 9 krejcarů 4 1/2 d., na Havla tutéž sumu a ještě zaplatit "činži" (Zins) 21 zlatých 9 krejcarů, 2 d. Kromě toho měli povinnost orat 25 1/2 dne a 164 1/2 dnů žnout. Rychtář obce byl osvobozen od dávek. Sedláci museli povinně mlít v mlýně zv. "Klötzlmühle" a účastnit se nahánění zajíců při lovu. Jen dva sedláci z místa "Michelsberger Hradschin" byli osvobozeni od dávek, ale každý musel postavit jednoho žence a také k honu na zajíce.

Boněnov patřil původně pod farnost Ovesné Kladruby. Při zavedení evangelické víry dostali Boněnovští jednoho luteránského pastora, tzv. predikanta a pohřbívali své mrtvé kolem staré kaple, kde se také sloužily bohoslužby. Po odchodu evangelického pastora Wustmanna v roce 1624 připadl pastorův čtvrtdvůr, obývaný jedním obyvatelem kostelíku.

Katolická farnost Boněnov byla dále v péči Ovesných Kladrub, respektive byla osazována jedním administrátorem. V roce 1787 se začalo na náklady náboženského fondu se stavbou lokálie a jedné školy. Ve škole začalo vyučování 18.listopadu 1788. Prvním zdejším lokalistou se stal benediktín P.Aemilian Marein ze zrušeného kláštera Kladruby. Protože časem kostel stavebně zchátral, a také pro příslušnou lokálii tří obcí byl malý, byl postaven nový kostel, který však byl předán svému účelu až roku 1878.

Poválečná sudetoněmecká vlastivěda 1964

Boněnov (Punnau) s částí i Radschin (správně má být Hradschin) a Heinrichstein (správně má být Heinrichs-hain), 630 m n.m., celková plocha 869 ha, škola kostel v obci, pošta a úřad Michalovy Hory, nádraží Chodová Planá.

Boněnov jedna z vesnic nejvýše položených v západních Čechách, před rokem 1360 se skládala ze Svatého a Nového Boněnova a každá část měla vlastního majitele. Za husitských válek byl Starý Boněnov zcela zničen se svým hradem (Burg). O nejstarší historii kolují dvě varianty. Podle první se připomíná Boněnov v roce 1251, jako patřící k hradu Třebel. Zboží Třebel i Boněnov získal Ráček ze Švamberka, Boněnov pak 1410 prodal Hynkovi ze Švamberka.

Podle druhé verze byli majiteli "Stupno von Banyenow" a Beneda z Volfštejna – každý měl

jednu část obce. Tepelský opat ERINGUS (1358-1368) koupil v letech 1360 a 1363 celou ves.

O dalších osudech obce jsou zprávy: 1498 Jiří z Kolowrat-Bezdrůžic získává od krále Vladislava prodloužení hornických privilegií na Boněnově. Tím je pravděpodobně míněno antimonové dílo, později nazývané "Hainrichshain" (správně Heinrichshain).

Dále se uvádí ve starší kronice obce Hostičkov, která obsahuje také soudní rozhodnutí z roku 1559: "Solidní a pravdivá zpráva o vesnicích Punna (Boněnov), Thomaschlag, (Domaslav, ale podle vlastivědy prý "Siedlung eines Thomas") a Hetschigau (Hostičkov) byly dovoleny přijít pryč od kláštera Teplá a to na panství Planá. Na vědomí se dává, že císař Rudolf II. (správně Maxmilián II.) 1576 svému purkrabímu na Karlštejně Johannua Künsichovi byl dlužen 6 000 kop a protože Jeho Císařský Majestát nebyl schopen dluh proplatit, obrátil se na kláštery a duchovní, aby všichni převorové do Prahy před arcibiskupem Antonio řádu Křížových pánů, 4. prosince 1576. Tam za velkého lamentování převorů uváděli, že nemohou žádný peníz zapůjčit. Opat Myší král aby zachoval konsens, rozhodl se několik vsí od kláštera odpojit a tím peníze sehnat. Tak se pak projednalo svolení (k prodeji) a obchod byl řádně sjednán a devět obcí od kláštera bylo odpojeno na světské vrchnosti. Mezi nimi byly i tři uvedené vesnice. Za onoho času měly 37 „mansaftů“ – obyvatel, které platilo nájem na sv.Jiří 17 kop 22 grošů, na čtení Hromnic (?) 3 kopy 36 grošů, žnec 5 kop 48 grošů, koňský peníz 24 grošů, dědická práva 12 kop 30 grošů, honci na hony 50 kop. Za tento peníz byly vesnice prodány: Boněnov za 2331 kop 20 grošů, Hostičkov 1598 kop a Domaslav 240 kop.

1641 platilo nájem na panství Planá 31 sedláků z Boněnova: na sv.Jiří 21 zlatých 9 krejcarů a 4 1/2 denáru, na sv.Havla 21 zlatých 9 krejcarů a 4 1/2 denáru, na Hromnice 4 zlaté 21 krejcarů 2 denáry. Kromě toho museli orat 25 1/2 dne a kosit 164 1/2 dne. Osvobozen byl rychtář. Sedláci se zavazovali, že budou mlít pouze v mlýně Klötzlmühle a chodit na zajíce na hon. Osvobození byli dva sedláci z michalohorského Radschina, ale ročně musel každý z nich jednoho žence postavit a na hon na boněnovských gruntech postavit honce.

Ve starých časech měl Boněnov vlastní kapli, která po zničení husitskými vojsky byla znovu postavena. Za REFORMACE PŘEŠLI Boněnovští k protestantské víře. Drželi si také vlastního kazatele, kterým byl Gregor Wustmann 1600-1624. Byl mu přenechán k užívání čtvrtdvůr. Když pak musel Wustmann na nařízení panstva pustit vesnici, byl čtvrtdvůr přidán ke kapli. V kapli se držela bohoslužba od 31. října 1695 devětkrát ročně. Za to dostával administrátor z Ovesných Kladrub od obce ročně 11 strachů a 2 napfy žita a stejně tolik ovsa.

Boněnov trpěl za válek v 16. až 18.století všechny nespravedlnosti a bídu válek jako v celém panství. – kvartýrování vojsk, požáry, rekvírování byly na denním pořádku.

Nejtěžší dobou byla třicetiletá válka, která těžce postihla obyvatelstvo. Ve zprávě z roku 1667 se píše: "Když švédská armáda všechno zpusťovala a chudí lidé přišli do zkázy, nebylo více možné, rozbité dvory znovu dát do pořádku, zchudlí zůstali opuštěni a milostivé vrchnosti dali sbohem.(?)" První pomoc přišla z města Neustadt an der Waldnaab z Bavorska.

Za sedmileté války (v květnu 1758) musel Boněnov zaplatit pruskému husarskému oddílu 27 zlatých 30 krejcarů výpalného.

V roce 1787 se začalo se stavbou školy, 18. listopadu 1788 se konalo první vyučování. Prvním učitelem se stal benediktýn P.Martin ze zrušeného kláštera Kladruby. V roce 1787-1788 byl na místě stavebně se hroučící kape zřízen kostel. Náklady na kostel a školu činily 37 952 zlatých 45 krejcarů a dvě třetiny nesl náboženský fond, zbytek musely platit přifařené obce.

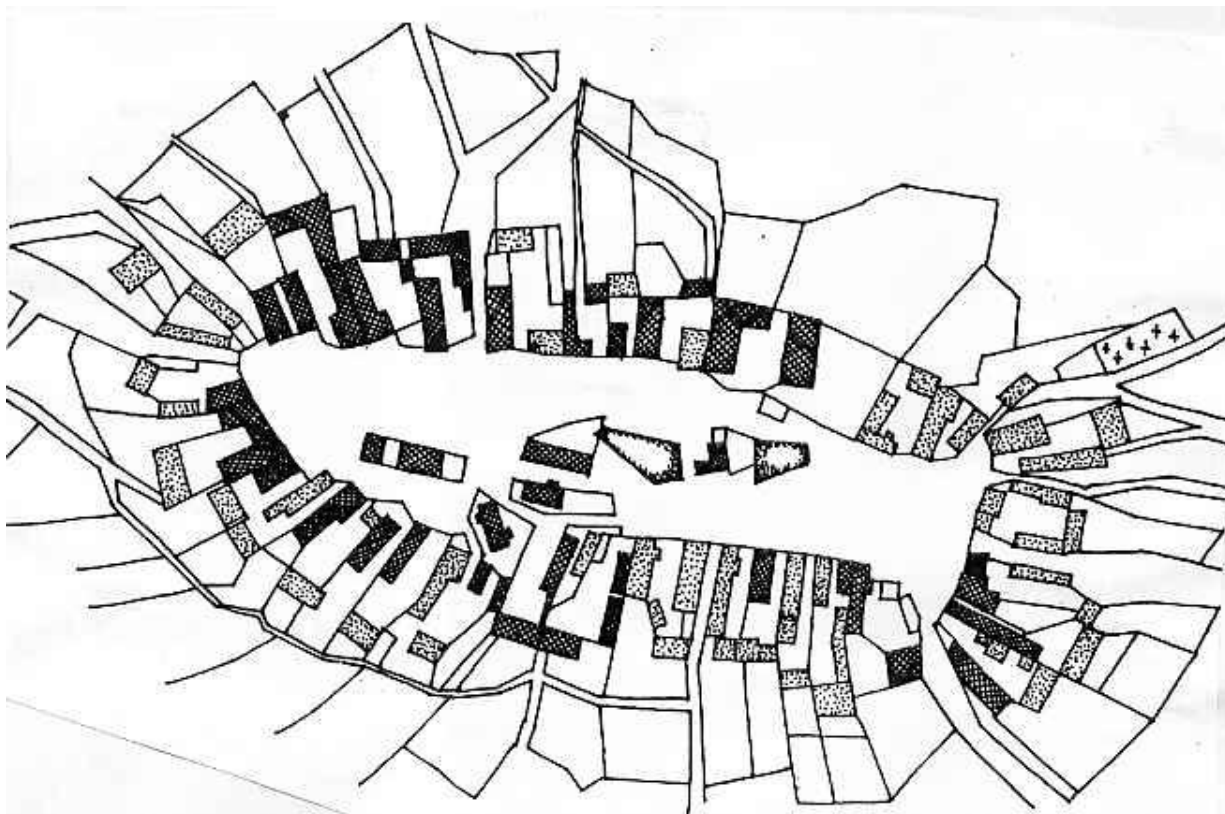
19.července 1787 byl uzavřen kostel sv.Petra a Pavla v Plané. Varhany a inventář z tohoto kostela se dostaly do nového kostela v Boněnově. Prvním farářem, tzv. lokalistou, se stal náš známý jako učitel P.Aemilian Martin z kláštera Kladruby.

Boněnov a okolní obce zásobovaly lázeňské kapely v Mariánských Lázních a Karlových Varech zdatnými muzikanty. Bylo štěstím, že mimo lázeňskou sezonu se v boněnovském kostele s mimořádně uměleckým požitkem v církevně hudebním prostoru mohlo počítat, a to zvláště o církevních svátcích, o svatbách atd.

Hřbitov býval původně kolem staré kape, později byl přeložen na svah a v nové době umístěn u kape Nejsvětější Trojice mimo obec na silnici do Michalových Hor. Vesnici, která nemohl uživit své rodáky, opouštěli mnozí obyvatelé. Roku 1788 měla 36 domů, 1878 již 54 domů, z toho 32 selských dvorů, 314 obyvatel, roku 1926 54 domů a 315 obyvatel, 1946 jen 47 domů a 273 obyvatel.

Obec, která měla 48 domovních čísel, měla mimo ves ještě některá stavení (čp.43 Karel Benedikt, čp. 44 Engelbert Pötzl na Heinrichshainu, čp. 45 rozpadlé, čp. 46 Franz Höfner, čp. 47 Franz Röhl a čp. 48 Gotschy (Kočí) na Hradčíně) Německá vlastivěda bývalého okresu Planá byla psána již za hranicemi Československa rodáky a pamětníky. Vyšla dvacet let po válce. Samozřejmě, že tato vzdálenost od rodiště a času způsobila mnoho nepřesností, například čísla domů, majitelé. Přesto je nutno německou vlastivědu v tak obtížných podmínkách práce hodnotit jako mimořádně cennou a historicky zásadní.

Pramen: "Über Grenzen hinweg – Geschichte, Land und Leute des Plan-Weseritzer Bezirkes I. a II. Band" Selbstverlag Heimatkreis Plan-Weseritz e.V., Geisenfeld, 1964

Poché 1977

uvádí opravdu jen útržkovitě (bez hodnotných božích muk, stavení aj.:
 "V obci připomínán pastor v 16.století. Na návsi kostel Všech svatých, pseudorenesanční, vystavěný 1877-1878 patrně dle návrhu inž. J.Týla stavitelem J.KRAUSEM z Tachova. Jednolodový, obdélníkový, s pravouhle uzavřeným presbytářem a hranolovou věží po severní straně průčelí, sklenut křížovými klenbami. Zařízení současné se stavbou. - Při cestě k Michalovým Horám u hřbitova kaple Korunování P.Marie, vrcholně baroková z 20.-40.let 18.století podle návrhu J.SANTINIHO (?); na půdorysu trojlistu, zevně členěného pilíři a třičtvrtisloupy, uvnitř výtečný současný obraz Korunování P.Marie malovaný na dřevě. (Jedná se ve skutečnosti o kapli Nejsvětější Trojice, kde mylně označení způsobil vnitřní oltářní soudobý obraz.)

Pramen: POCHÉ Emanuel a kol. "Umělecké památky Čech - svazek první A - J", ACADEMIA nakladatelství Československé akademie věd - Ústav teorie a dějin umění, Praha 1977

Bělohávek 1985

Encyklopedie hradů, zámků a tvrzí, IV.svazek, 1985, nemá žádnou zprávu o hrádku HRADŠÍN, ale popisuje se jakási mladší tvrz přímo v Boněnově:

"Ves Boněnov se poprvé připomíná r.1354, kdy ji vladka Stupek z Boněnova (správně Stupko de Bonienow) prodal premonstrátskému klášteru v Teplé. K Teplé patřila ves až do 16.století. Statek však klášter pronajímal drobným rytířům a je možné, že již tehdy zde vznikla tvrz SEDLÁČEK (odkaz na Sedláčka je bohužel ten nejméně vypovídající!). I když její existence je písemně doložena až roku 1564. Tehdy získal Boněnov do zástavy Mořic Šlik (z Plané a Kočova) a roku 1576 je (???) definitivně koupila jeho manželka Barbora, rozená z Landšperka. Od té doby patřilo zdejší zboží trvale k panství Planá a tvrz postupně zanikla. Tvrz stávala poblíž domu čp.26 na svahu za kostelem, kde je dosud patrné tvrziště, zastavěné částečně třípatrovým špejcharem státního statku." - Zpráva o tvrzi u čp.26 je jediná zpráva, která se objevuje v početné starší dokumentaci.

Pramen: BĚLOHLÁVEK MILOSLAV a kol. "Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku - IV.díl - Západní Čechy", nakladatelství Svoboda Praha 1985, S. 36.

Procházka-Úlovec 1988

Malý exkurz do historie obce a tvrže Boněnova provedli uvedení autoři roku 1988, při němž zobrazili i půdorys obce (kamenné domy tmavě) z indikační skizy z roku 1838 (kterou jsme přetiskli). Převzali od předchozího pramene zprávu o tvrzi ve vsi, ale bohužel zcela přecházejí Hradšín nad Kosím potokem jako možnou boněnovskou tvrz, tj. na katastru Boněnova:

"2 km severovýchodně od Michalových Hor se na stráních nad údolíčkem bezejmenného potoka rozkládá ves BONĚNOV. Její původně pravidelný půdorys, soustředěný kolem protáhlé oválné návsi, je dnes po odstranění celé řady původních usedlostí značně prořídilý. Návsi vévodí kostel, pocházející však až z let 1877-1878. Ves existovala již ve 14.století, kdy v ní také bývala tvrz. Výslovně je připomínána k roku 1360, kdy Stupko z Boněnova prodal svůj majetek napůl mezi opata kláštera Teplá a Benedu z Volfštejna. Starší literatura klade tento prodej chybně do let 1354 a 1364, resp. 1363. Při trhu se současně s prodáváním majetkem vypočítávají všechny příležitosti a příslušenství, také "cum municione et area municionis...", tedy i s tvrzí a tvrzištěm, tedy plochou, na níž budova tvrže nebo budovy stávala. Je to však jediná zmínka, která o tvrzi přímo hovoří. Když pak roku 1498 dostal tehdejší majitel Jiří z Kolovrat a Bezdruzic právo těžby v této oblasti, hovoří se pouze o vsi.

Dosavadní literatura klade údajně pozůstatky tvrže buďto do blízké usedlosti čp.26 nebo za tvrz pokládá patrový špýchar této usedlosti (vystavěn byl však až po roce 1800). Hypoteticky by bylo možno původní místo tvrže hledat spíše v prostoru dříve nezastavěné návsi v blízkosti rybníčků, ale žádný důkaz pro to doposud získán nebyl. Lokalizace boněnovské tvrže je proto dosud stále nevyřešena.-

Při této práci by však napomoci stará tradice, podle níž původní, tzv. Staré Boněnovice stávaly v místech při silnici k Domaslavičkám v místech, kde u silnice vyvěrá potok, a zanikly údajně podle neověřených zpráv i s hradem i tvrzí v období husitských válek Tvrz by potom zanikla i s celou středověkou vsí a lokalizace do prostoru dnešní obce by byla neopodstatněná."

Pramen: PROCHÁZKA Zdeněk – ÚLOVEC Jiří: "Hrad, zámky a tvrže okresu Tachov – I. díl A- A", Sborník Mládež a kultura, historická řada svazek 2, Okresní muzeum v Tachově, 1988

Stav 1992 a 2001

Roku 1992 měla obec Chodová Planá osm částí (vesnic) a dvě zaniklé vsi. BONĚNOV měl 75 obyvatel, z toho 35 žen; 10 bylo důchodců, 42 ekonomicky činných, 28 vyjíždějících za prací, 24 činných v zemědělství a 7 v průmyslu. Celkem žilo 22 domácností ve 20 bytech, z nichž bylo 14 v rodinných domcích. Dále tu bylo 5 rekreačních chalup. Asi před deseti lety se začal hroutit vesnický kostel a v současné době je v ruině, bez naděje na záchranu. K tragickému zrušení kostela dochází za mylných uváděných argumentů, že nemá žádnou historii a že byl postaven až v 19.století, tedy není historicky cenný.

HOSTÍČKOV měl 7 trvale bydlících obyvatel, z toho 5 žen. Z nich 4 obyvatelé byli ekonomicky činní a z nich 3 vyjížděli za prací. 2 byli v důchodu. Obydleny byly 4 rodinné domy a dále tu je 9 rekreačních chalup.

Zaniklá byla obec DOMASLAVIČKY. Domy zbourány, zůstaly jen tu a tam zdi, celá ves zpusťována, takže mizí jako sídlo a stav se vrací do podoby původní přírody. Stejný osud postihl i sousední obec VÝŠKOVICE.

V roce 1992 centrální CHODOVÁ PLANÁ měla 1463 obyvatel, MICHALOVY HORY 47 osob ve 22 domech a 21 rekreačních objektů. DOLNÍ KRAMOLÍN měl 52 obyvatel v 16 domech a 3 rekreační objekty. HOLUBÍN 9 obyvatel ve 3 domech a dva rekreační objekty. PÍSTOV měl 8 osob ve dvou domech a 4 rekreační objekty. VÝŠKOV měl 30 obyvatel v 11 domech a 5 rekreačních objektů, BONĚNOV 75 osob, HOSTÍČKOV 7.

V současné době, tj. k 1. lednu 2001, změny ve struktuře počtu obyvatel pokračují: CHODOVÁ PLANÁ 1544 obyvatel, MICHALOVY HORY 62 obyvatel, naopak Dolní Kramolín jen 45, HOLUBÍN 1 obyvatel, PÍSTOV 6 obyvatel, VÝŠKOV 32 obyvatel, BONĚNOV jen 59 obyvatel, HOSTÍČKOV 7 obyvatel

Pramen: Statistický lexikon obcí ČR 1992 a obecní statistika k 31.12.2000

Farnost Michalovy Hory (1129 osadníků)

MICHELSBERG (dnes Michalovy Hory), (farnost), horní městys, 162 domů, 937 obyvatel německých, katastrální i politická obec Michelsberg, pošta i vikariát Planá; patronát náboženský fond; farnost: 1129 osadníků, starobylý kostel sv. Antonína (???), škola, papírna, tavnice, krajkářství; za městysem myslivna, blíž které se prýští dvě minerální zřídla. As 1/4 hodiny od Michelsbergu na kopci řečeném Lazurberg jsou zříceniny staré tvrze. Zdejší doly bývaly na stříbro někdy velmi bohaté. V největším rozkvětu však byly v 16. století, kteréhož času hrabata Šlikové ze stříbra zdejšího v Plané peníze razili.

Následkem osudné bitvy Bělohorské vystěhovalo se odtud mnoho horlivých protestantů, čímž hornictví téměř docela kleslo. Nyní poskytují doly zdejší jen slabé stříbrné rudy.

VÝŠKOV (WASCHAGRÜN), ves, 32 domů, 180 obyvatel německých, katastrální i politická obec Výškov, farnost Michelsberg; opodál TOBAKMÜHLE. - Výškov jest prý původiště staročeského rodu, rytířů Měsíčků z Vyškova, kteří ještě podnes v Prusku žijí. Roku 1527 patřil Výškov již k Plané. CELKEM 1129-1117= chybí 12 osob.

Farnost Boněnov (685 osadníků)

BONĚNOV či BOBONOV (PUNNAU), farní ves, 45 domů, 279 obyvatel německých, katastrální, politická i farní obec Boněnov, vikariát Planá, patron náboženský fond, farnost: 685 osadníků, farní chrám Všech svatých ze 16. století; škola. - Boněnov náležel až do 16. století ku klášteru Tepelskému; roku 1564 jest hraběti Šlikovi, pánu na Plané, v zástavu dán, později od těchže pánů koupen a k panství Plánskému připojen.

DOMASLAVIČKY (DEUTSCH-THOMASCHLAG), ves, 21 domů, 125 obyvatel německých, katastrální i politická obec Domaslavičky, farnost Boněnov; okres a bývalá doména Planá; škola. V blízkosti se doluje na antimon.

HOSTÍČKOV (HETSCHIGAU), ves, 44 domů, 308 obyvatel německých, katastrální i politická obec Hostičkov, farnost Boněnov; bývalá doména Tachov, škola. - Racek ze Švamberka vyměnil Hostičkov za jiné zboží roku 1382 od Ježka Kozíhlavy z Pnětluk. CELKEM 685-712=27 osob přebývá.

Farnost Lestkov (2238 osadníků)

LESTKOV (LESKAU), městečko, katastrální, politická a farní obec, KLEMENT Fr.(1878): 160 domů, 1090 obyvatel, v tom 53 Židů, katastr 932,7 ha, čistý výnos 5958 fl., 9 koní, 359 krav, 33 ovcí, 15 sviní, 40 včelstev. Mlýn RÖLLERMÜHLE, samota BERGHÄUSEL, farní kostel sv. Prokopa, uváděný 1384 jako farní, přestavěn 1740, 1780, škola z roku 1877, radnice, lestkovský špitál, založený 1678 občanem Georg Manderlem, panský špitál, založený 1694 hrabětem Johannem Christophem Ferdinandem von Haissenstein, panský dvůr knížete Löwensteina a velkoovčín.. Městečko patřilo kol 1500 Heinrichovi ze Švamberka, který 1508 propůjčil městu právo týdenních trhů a vaření piva. 10.10.1544 novým majitelem Krajíř z Krajku, od 21.8.1547 přešel pod krále Ferdinanda I. 15.7.1548 prodáno celé panství Jeronymu Šlikovi z Holiče; od roku 1569 znovu patří pod Švamberk. Nějaký čas bydlel v Lestkově dočasně jako pán Heinrich von Milla. Roku 1647 byl Lestkov Švédy zcela zničen.

VRBICE (FÜRWITZ), katastrální a politická obec, farní obec Lestkov, mlýn Bachmühle, KLEMENT Fr.(1878): 19 domů, 97 obyvatel, katastr 263,5 ha, čistý výnos 1421 fl., 2 koně, 77 krav, 104 ovcí, 121 sviní, 20 včelstev.

HANOV (HONAU), ves, 27 domů, 196 obyvatel německých, katastrální i politická obec Hanov, farnost Lestkov, okres a bývalá doména Bezdržice; jednotřídní škola, kyselka, opodál mlýn.

KLEMENT Fr.(1878): 30 domů, 201 obyvatel, katastr 708,6 ha, čistý výnos 3767,4 fl., 2 koně, 260 krav, 403 ovcí, 50 sviní, 10 včelstev.

JAMNÉ VYSOKÉ (HOHENJAMNY), KLEMENT Fr.(1878): katastrální a politická obec, farní obec Lestkov, jednotřídní škola. 41 domů, 269 obyvatel, katastr 675,8 ha, čistý výnos 3053,6 fl., 2 koně, 161 krav. samota RAFFNA.

KOŘEN (KURSCHIN), katastrální a politická obec, farní obec Lestkov, KLEMENT Fr.(1878): 58 domů, 332 obyvatel, v tom 34 Židů, katastr 285,2 ha, čistý výnos 1514,6 fl., 6 koní, 118 krav, 20 ovcí, 114 sviní. Malý kostelík sv.Jana Nepomuckého s poutí 16.května; jednotřídní škola, Majitelem Hans von Schirnding (+9.7.1605), pak rytíř z Wolfsbachu a Pochlovic, Leopold Wolfinger, jeho syn Johann Ferdinand (+19.5.1824), po něm jeho sestra Anna, provdaná za pensionovaného c.k.hejtmana Karla Ferdinanda Le Breux, pak jejich syna. Ten prodal ves architektovi Wenzl Laurovi, který je nyní majitelem (1878).

STAN (GSTOM), katastrální a politická obec Stan, farní obec Lestkov, KLEMENT Fr.(1878): 27 domů, 154 obyvatel, katastr 533,8 ha, čistý výnos 2710,7 fl., 7 koní, 145 krav, 211 ovcí, 7 sviní, 19 včelstev. Jednotřídní školu s cvičištěm a zahrádkou věnoval Löwensteinův mistr pivovarnický Anton Saalig. ČESKÝ MLÝN (Böhmische Mühle) a myslivna ŠPITÁLSKÉ POLE (spittelfeld alias Luft), osady Horní a Dolní Vísky (Obere a Untere Dörflas)

HORNÍ VÍSKY (OBERDÖRFLAS), osada vesnice Stan - katastrální, politická obec Stan, farní obec Lestkov, KLEMENT Fr.(1878): 9 domů, 43 obyvatel. , katastr 231,7 ha, čistý výnos 1647,5 fl., 4 koně, 132 krav, 14 ovcí,

DOLNÍ VÍSKY (UNTERDÖRFLAS), katastrální obec Dolní Vísky, politická obec Stan, farní obec Lestkov, KLEMENT Fr.(1878): 10 domů, 57 obyvatel, katastr 120 ha, čistý výnos 491,7 fl., 31 krav, 69 sviní.